

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

15. maj 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 173/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 173/02 Sag C-640/20 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. marts 2023 — PV mod Europa-Kommissionen (Appel – personalesag – psykisk chikane – lægelige udtalelser – uberettiget fravær – vederlag – vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – artikel 11a – interessekonflikt – artikel 21a – klart ulovlig ordre – artikel 23 – overholdelse af love og politiets forskrifter – disciplinærsag – fjernelse fra tjenesten – tilbagetrækning af fjernelsen fra tjenesten – ny disciplinærsag – ny fjernelse fra tjenesten) 2

2023/C 173/03 Sag C-70/21: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1 – bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af døgngrænseværdien for mikropartikler (PM10) i byområdet Thessaloniki (EL 0004) – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode – egnede foranstaltninger) 2

2023/C 173/04	Sag C-365/21, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Forbehold vedrørende princippet ne bis in idem): Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. marts 2023 — straffesag mod MR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Bamberg — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen – artikel 54 – princippet ne bis in idem – artikel 55, stk. 1, litra b) – undtagelse fra anvendelsen af princippet ne bis in idem – krænkelse af medlemsstatens sikkerhed eller andre lige så væsentlige interesser – artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – princippet ne bis in idem – artikel 52, stk. 1 – begrænsninger af princippet ne bis in idem – foreneligheden af en national erklæring, der fastsætter en undtagelse fra princippet ne bis in idem – kriminel organisation – økonomisk kriminalitet]	3
2023/C 173/05	Sag C-412/21, Dual Prod: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. marts 2023 — Dual Prod SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca — Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Satu Mare — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – punktafgifter – direktiv 2008/118/EF – artikel 16, stk. 1 – bevilling til at virke som afgiftsoplæg af punktafgiftspligtige varer – på hinanden følgende suspensionsforanstaltninger – strafferetlig karakter – artikel 48 og 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder princippet om uskyldsformodning – princippet ne bis in idem – proportionalitet)	4
2023/C 173/06	Forenede sager C-514/21 og C-515/21, Minister for Justice and Equality (Ophævelse af udsættelsen) m. fl.: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. marts 2023 — Fuldbyrdelse af to europæiske arrestordre udstedt mod LU (C-514/21) og PH (C-515/21) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Irland) (Præjudiciel forelæggelse – politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – procedure for overgivelse mellem medlemsstaterne – betingelser for fuldbyrdelse – fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse – artikel 4a, stk. 1 – arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf – begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« – rækkevidde – første domfældelse med betinget straf – anden domfældelse – den berørte persons fravær under retssagen – ophævelse af strafudsættelsen – ret til forsvar – den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder – artikel 6 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 og 48 – tilsidesættelse – følger)	5
2023/C 173/07	Sag C-574/21, 02 Czech Republic: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. marts 2023 — QT mod 02 Czech Republic a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud — Den Tjekkiske Republik) [Præjudiciel forelæggelse – selvstændige handelsagenter – direktiv 86/653/EØF – artikel 17, stk. 2, litra a) – agenturaftalens ophør – handelsagentens ret til en godtgørelse – betingelser for tildeling – rimelig godtgørelse – vurdering – begrebet »handelsagentens tab af provision« – provision af fremtidige transaktioner – nye kunder, som handelsagenten har skaffet – bestående kundekreds, som handelsagenten har øget forretningerne med i et betydeligt omfang – engangsprovision]	6
2023/C 173/08	Sag C-653/21, Syndicat Uniclîma: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 23. marts 2023 — Syndicat Uniclîma mod Ministre de l'Intérieur (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'Etat — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – det indre marked – harmonisering af de nationale lovgivninger om maskiner, spændingsførende elektrisk udstyr og trykbærende udstyr – direktiv 2006/42/EF – direktiv 2014/35/EU – direktiv 2014/68/EU – »CE-mærkning« – national lovgivning, der pålægger yderligere krav til de væsentlige sikkerhedskrav, der er fastsat i disse direktiver – betingelser – nationale bestemmelser om brandsikkerhed og paniksikkerhed i offentligt tilgængelige bygninger)	7
2023/C 173/09	Sag C-662/21, Booky.fi: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 23. marts 2023 — Sag anlagt af Booky.fi Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 34 TEUF og 36 TEUF – frie varebevægelser – foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion – videogrammer – onlinesalg – lovgivning i en medlemsstat, der foreskriver aldersklassificering og mærkning af videogrammer – beskyttelse af mindreårige – videogrammer, der allerede er blevet klassificeret og mærket i en anden medlemsstat – proportionalitet)	7

2023/C 173/10	Sag C-561/22, Willy Hermann Service: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 7. marts 2023 — Willy Hermann Service GmbH, DI mod Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – direktiv 2013/34/EU – artikel 30 og 51 – offentliggørelse af regnskaber – sanktioner i tilfælde af manglende offentliggørelse – en civil domstols pålæggelse af bøder – administrativ procedure til opkrævning af nævnte bøder, som er blevet endelige – lovgivning, som udelukker en fornyet undersøgelse af disse bøder ved en forvaltningsdomstol – retskraft – effektivitetsprincip – proportionalitet)	8
2023/C 173/11	Sag C-76/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 5. februar 2022 — QI mod Santander Bank Polska S.A.	9
2023/C 173/12	Sag C-552/22 P: Appel iværksat den 18. august 2022 af Asociación de Delineantes de Hacienda til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. juli 2022 i sag T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda mod Spanien	9
2023/C 173/13	Sag C-605/22 P: Appel iværksat den 16. september 2022 af Hijos de Moisés Rodríguez González, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 29. juni 2022 i sag T-306/20 — Hijos de Moisés Rodríguez González mod EUIPO — Irland et Ornuá (La Irlandesa 1943)	10
2023/C 173/14	Sag C-732/22 P: Appel iværksat den 28. november 2022 af G-Core Innovations Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. september 2022 i sag T-454/21 — G-Core Innovations mod EUIPO — Coretransform (G CORELABS)	10
2023/C 173/15	Sag C-735/22 P: Appel iværksat den 29. november 2022 af Primagran sp. z o.o. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 22. september 2022 i sag T-624/21, Primagran mod EUIPO — Primagaz (primagran)	10
2023/C 173/16	Sag C-775/22, Banco Santander: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 20. december 2022 — M.S.G. m.fl. mod Banco Santander, SA	11
2023/C 173/17	Sag C-779/22, Banco Santander: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 22. december 2022 — M.C.S. mod Banco Santander, SA	11
2023/C 173/18	Sag C-794/22, Banco Santander: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 23. december 2022 — FSC mod Banco Santander SA	12
2023/C 173/19	Sag C-28/23, NFŠ: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava III (Slovakiet) den 24. januar 2023 — NFŠ a.s. mod Slovenská republika (Den Slovakiske Republik) repræsenteret ved Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky og Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	13
2023/C 173/20	Sag C-40/23 P: Appel iværksat den 26. januar 2023 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 16. november 2022 i sag T-469/20, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen	14
2023/C 173/21	Sag C-54/23, Laudamotion og Ryanair: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 3. februar 2023 — WY mod Laudamotion GmbH og Ryanair DAC	15
2023/C 173/22	Sag C-57/23, Policejní prezidium: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 2. februar 2023 — JH mod Policejní prezidium	15
2023/C 173/23	Sag C-62/23, Pedro Francisco: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Spanien) den 6. februar 2023 — Pedro Francisco mod Subdelegación del Gobierno en Barcelona	16
2023/C 173/24	Sag C-63/23, Sagrario: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Spanien) den 6. februar 2023 — Sagrario m.fl. mod Subdelegación del Gobierno en Barcelona	17
2023/C 173/25	Sag C-65/23, K GmbH: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 8. februar 2023 — MK mod K GmbH	17

2023/C 173/26	Sag C-66/23: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvulio tis Epikratias (Grækenland) den 7. februar 2023 — Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, K.CH. m.fl. mod Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias og Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon	18
2023/C 173/27	Sag C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 15. februar 2023 — Biedrība »Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija« mod Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 173/28	Sag C-108/23, SmartSport Reisen: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Groß-Gerau (Tyskland) den 23. februar 2023 — PU mod SmartSport Reisen GmbH	20
2023/C 173/29	Sag C-110/23 P: Appel iværksat den 22. februar 2023 af Autoridad Portuaria de Bilbao til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 14. december 2022 i sag T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao mod Kommissionen	21
2023/C 173/30	Sag C-119/23, Valančius: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 28. februar 2023 — Virgilijus Valančius mod Lietuvos Respublikos vyriausybė	22
2023/C 173/31	Sag C-122/23, Legafact: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 1. marts 2023 — Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite mod Legafact EOOD	23
2023/C 173/32	Sag C-128/23, Müller Reisen: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 3. marts 2023 — Müller Reisen GmbH mod Stadt Olsberg	23
2023/C 173/33	Sag C-165/23: Sag anlagt den 17. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	24
2023/C 173/34	Sag C-167/23: Sag anlagt den 17. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	25
2023/C 173/35	Sag C-172/23: Sag anlagt den 21. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Irland	25
2023/C 173/36	Sag C-180/23: Sag anlagt den 21. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	26
2023/C 173/37	Sag C-181/23: Sag anlagt den 21. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta . .	27
2023/C 173/38	Sag C-191/23: Sag anlagt den 24. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	27
2023/C 173/39	Sag C-192/23: Sag anlagt den 24. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Letland	28
2023/C 173/40	Sag C-193/23: Sag anlagt den 24. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	29
Retten		
2023/C 173/41	Sag T-100/23: Sag anlagt den 20. februar 2023 — ABLV Bank mod ECB	30
2023/C 173/42	Sag T-110/23: Sag anlagt den 27. februar 2023 — Kargins mod Kommissionen	31
2023/C 173/43	Sag T-115/23: Sag anlagt den 2. marts 2023 — Debreceni Egyetem mod Rådet	31
2023/C 173/44	Sag T-125/23: Sag anlagt den 8. marts 2023 — Synapsa Med mod EUIPO — Gravity Products (Gravity)	34
2023/C 173/45	Sag T-136/23: Sag anlagt den 15. marts 2023 — Vintae Luxury Wine Specialists mod EUIPO — Grande Vitae (vintae)	35
2023/C 173/46	Sag T-149/23: Sag anlagt den 23. marts 2023 — Kirov mod EUIPO — Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)	35

2023/C 173/47	Sag T-156/23: Sag anlagt den 23. marts 2023 — Polen mod Europa-Kommissionen	36
2023/C 173/48	Sag T-157/23: Sag anlagt den 24. marts 2023 — Kneipp mod EUIPO — Patou (Joyful by nature) . .	37
2023/C 173/49	Sag T-160/23: Sag anlagt den 24. marts 2023 — VO mod Kommissionen	37
2023/C 173/50	Sag T-161/23: Sag anlagt den 25. marts 2023 — Schöneegger Käse-Alm mod EUIPO — Jumpseat3D plus Germany (Rebell)	38
2023/C 173/51	Sag T-162/23: Sag anlagt den 27. marts 2023 — Sengül Ayhan mod EUIPO — Pegase (Rock Creek)	39
2023/C 173/52	Sag T-166/23: Sag anlagt den 28. marts 2023 — Dekoback mod EUIPO — DecoPac (DECOPAC) . .	40
2023/C 173/53	Sag T-169/23: Sag anlagt den 29. marts 2023 — RT France mod Rådet	40
2023/C 173/54	Sag T-171/23: Sag anlagt den 30. marts 2023 — VR mod Parlamentet	41
2023/C 173/55	Sag T-627/18: Rettens kendelse af 20. marts 2023 — ZK mod Kommissionen	42
2023/C 173/56	Sag T-16/22: Rettens kendelse af 17. marts 2023 — NV mod EIB	42
2023/C 173/57	Sag T-97/22: Rettens kendelse af 16. marts 2023 — Ilunga Luyoyo mod Rådet	42
2023/C 173/58	Sag T-447/22: Rettens kendelse af 17. marts 2023 — NV mod EIB	42

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 173/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 164 af 8.5.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 155 af 2.5.2023

EUT C 134 af 17.4.2023

EUT C 127 af 11.4.2023

EUT C 121 af 3.4.2023

EUT C 112 af 27.3.2023

EUT C 104 af 20.3.2023

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. marts 2023 — PV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-640/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesag – psykisk chikane – lægelige udtalelser – uberettiget fravær – vederlag – vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – artikel 11a – interessekonflikt – artikel 21a – klart ulovlig ordre – artikel 23 – overholdelse af love og politiets forskrifter – disciplinærsag – fjernelse fra tjenesten – tilbagetrækning af fjernelsen fra tjenesten – ny disciplinærsag – ny fjernelse fra tjenesten)

(2023/C 173/02)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: PV (ved Rechtsanwalt D. Birkenmaier)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved T.S. Bohr, B. Mongin og A.-C. Simon, derefter ved T.S. Bohr og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) PV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 22.3.2021.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-70/21) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1 – bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af døgngrænseværdien for mikropartikler (PM10) i byområdet Thessaloniki (EL 0004) – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode – egnede foranstaltninger)

(2023/C 173/03)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i, sammenholdt med bilag XI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, idet den ikke har sikret, at døgngrænseværdien for PM10 ikke systematisk og vedvarende er blevet overskredet fra 2005 til og med 2012, i 2014, og derefter på ny fra 2017 til og med 2019 i byområdet Thessaloniki (EL 0004).

Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktivs artikel 23, stk. 1, sammenholdt med bilag XV til direktivet, og navnlig forpligtelsen til at sikre, at luftkvalitetsplanerne omfatter egnede foranstaltninger, så perioden med overskridelse af denne grænseværdi bliver kortest mulig, idet den fra den 11. juni 2010 ikke har vedtaget egnede foranstaltninger til at sikre overholdelse af døgngrænseværdien for PM10 i byområdet Thessaloniki (EL 0004).

- 2) Den Helleniske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 128 af 12.4.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. marts 2023 — straffesag mod MR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Bamberg — Tyskland)

(Sag C-365/21 (¹), Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Forbehold vedrørende princippet ne bis in idem))

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen – artikel 54 – princippet ne bis in idem – artikel 55, stk. 1, litra b) – undtagelse fra anvendelsen af princippet ne bis in idem – krænkelse af medlemsstatens sikkerhed eller andre lige så væsentlige interesser – artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – princippet ne bis in idem – artikel 52, stk. 1 – begrænsninger af princippet ne bis in idem – foreneligheden af en national erklæring, der fastsætter en undtagelse fra princippet ne bis in idem – kriminel organisation – økonomisk kriminalitet]

(2023/C 173/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Bamberg

Part i straffesagen

MR

Procesdeltager: Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

Konklusion

- 1) Undersøgelsen af det første spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 55, stk. 1, litra b), i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 og trådt i kraft den 26. marts 1995, i forhold til artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 2) Artikel 55, stk. 1, litra b), i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen, sammenholdt med artikel 50 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for, at retterne i en medlemsstat kan foretage en fortolkning af den erklæring, som denne medlemsstat har afgivet i henhold til konventionens artikel 55, stk. 1, hvorefter denne medlemsstat ikke er bundet af bestemmelserne i nævnte konventions artikel 54 for så vidt angår den strafbare handling, der består i at oprette en kriminel organisation, når den kriminelle organisation, som den retsforfulgte person deltog i, udelukkende har begået økonomisk kriminalitet, forudsat at en sådan retsforfølgning i lyset af denne organisations handlinger har til formål at straffe handlinger, der er rettet mod denne medlemsstats sikkerhed eller andre lige så væsentlige interesser.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 9.8.2021.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. marts 2023 — Dual Prod SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca — Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Satu Mare — Rumænien)

(Sag C-412/21 ⁽¹⁾, Dual Prod)

(Præjudiciel forelæggelse – punktafgifter – direktiv 2008/118/EF – artikel 16, stk. 1 – bevilling til at virke som afgiftsoplag af punktafgiftspligtige varer – på hinanden følgende suspensionsforanstaltninger – strafferetlig karakter – artikel 48 og 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder princippet om uskyldsformodning – princippet ne bis in idem – proportionalitet)

(2023/C 173/05)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Satu Mare

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dual Prod SRL

Sagsøgt: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca — Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Konklusion

- 1) Artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at en bevilling til at virke som afgiftsoplag af punktafgiftspligtige varer kan suspenderes administrativt indtil afslutningen af en straffesag alene med den begrundelse, at indehaveren af denne bevilling har fået status som tiltalt inden for rammerne af denne straffesag, hvis denne suspension udgør en sanktion af strafferetlig karakter.
- 2) Artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sanktion af strafferetlig karakter, der som følge af overtrædelser af lovgivningen om punktafgift pålægges en juridisk person, som allerede på grundlag af de samme faktiske forhold har været genstand for en sanktion af strafferetlig karakter, der er blevet endelig, på betingelse af, at
  - muligheden for at kumulere disse to sanktioner er fastlagt i lovgivningen
  - den nationale lovgivning ikke gør det muligt at retsforfølge og pålægge sanktioner med hensyn til de samme forhold på grundlag af den samme overtrædelse eller med henblik på at forfølge det samme formål, men udelukkende fastsætter muligheden for en kumulation af retsforfølgelse og sanktioner i medfør af forskellige lovgivninger
  - denne retsforfølgelse og disse sanktioner tager sigte på komplementære mål, som i givet fald vedrører forskellige aspekter af den samme omhandlede ulovlige adfærd

- der foreligger klare og præcise regler, der gør det muligt at forudse, hvilke handlinger og undladelser der kan gøres til genstand for en kumulation af retsforfølgelse og sanktioner, samt koordineringen mellem de forskellige myndigheder, at de to procedurer er blevet ført tilstrækkeligt koordineret og i nær tidsmæssig tilknytning, og at den sanktion, der i givet fald blev pålagt ved den tidsmæssigt første procedure, blev taget i betragtning ved vurderingen af den anden sanktion, således at byrderne for de berørte personer som følge af en sådan kumulation er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt, og at alle de pålagte sanktioner står i forhold til overtrædelsernes grovhed.

(¹) EUT C 401 af 4.10.2021.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. marts 2023 — Fuldbyrkelse af to europæiske arrestordre udstedt mod LU (C-514/21) og PH (C-515/21) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Irland)

(Forenede sager C-514/21 og C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Ophævelse af udsættelsen) m.fl.)

(Præjudiciel forelæggelse – politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – procedure for overgivelse mellem medlemsstaterne – betingelser for fuldbyrkelse – fakultative grunde til at afslå fuldbyrkelse – artikel 4a, stk. 1 – arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrkelse af en frihedsstraf – begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« – rækkevidde – første domfældelse med betinget straf – anden domfældelse – den berørte persons fravær under retssagen – ophævelse af strafudsættelsen – ret til forsvar – den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder – artikel 6 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 og 48 – tilsidesættelse – følger)

(2023/C 173/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LU (C-514/21) og PH (C-515/21)

Procesdeltager: Minister for Justice and Equality

Konklusion

- 1) Artikel 4a, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, sammenholdt med artikel 47 og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

når udsættelsen af fuldbyrnelsen af en frihedsstraf ophæves på grund af en ny straffedom, og der udstedes en europæisk arrestordre med henblik på fuldbyrkelse af denne straf, udgør denne straffedom, der er afsagt in absentia, en »afgørelse« i denne bestemmelses forstand. Dette er ikke tilfældet for så vidt angår afgørelsen, der ophæver udsættelsen af fuldbyrnelsen af nævnte straf.

- 2) Artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299,

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse tillader den fuldbyrkende judicielle myndighed at afslå at overgive den eftersøgte person til den udstedende medlemsstat, når det fremgår, at den sag, der førte til en anden straffedom over for denne person, som var afgørende for udstedelsen af den europæiske arrestordre, har fundet sted in absentia, medmindre den europæiske arrestordre for så vidt angår denne sag indeholder en af de oplysninger, der er foreskrevet i denne bestemmelses litra a)-d).

- 3) Rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, sammenholdt med artikel 47 og artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

den er til hinder for, at den fuldbyrdende judicielle myndighed afslår at overgive den eftersøgte person til den udstedende medlemsstat med den begrundelse, at den sag, der har ført til ophævelsen af udsættelsen af den frihedsstraf, med henblik på hvis fuldbyrdelse den europæiske arrestordre er blevet udstedt, har fundet sted in absentia, eller gør denne persons overgivelse betinget af en garanti for, at den pågældende har adgang til fornyet prøvelse eller appel i denne medlemsstat, således at vedkommende på ny kan få prøvet en sådan afgørelse om ophævelse eller den anden straffedom, der er afsagt over for den pågældende in absentia, og som er afgørende for udstedelsen af denne arrestordre.

(¹) EUT C 119 af 14.3.2022.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. marts 2023 — QT mod 02 Czech Republic a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-574/21 (¹), 02 Czech Republic)

[Præjudiciel forelæggelse – selvstændige handelsagenter – direktiv 86/653/EØF – artikel 17, stk. 2, litra a) – agenturaftalens ophør – handelsagentens ret til en godtgørelse – betingelser for tildeling – rimelig godtgørelse – vurdering – begrebet »handelsagentens tab af provision« – provision af fremtidige transaktioner – nye kunder, som handelsagenten har skaffet – bestående kundekreds, som handelsagenten har øget forretningerne med i et betydeligt omfang – engangsprovision]

(2023/C 173/07)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: QT

Sagsøgt: 02 Czech Republic a.s.

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter

skal fortolkes således, at

provision, som handelsagenten i tilfælde af en hypotetisk fortsættelse af agenturkontrakten ville have modtaget af forretninger, der ville have været afsluttet efter agenturkontraktens ophør med de nye kunder, som handelsagenten har skaffet agenturgiveren inden kontraktens ophør, eller med de kunder, som handelsagenten i et betydeligt omfang har øget forretningerne med inden det nævnte ophør, skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af godtgørelsen i dette direktivs artikel 17, stk. 2.

- 2) Artikel 17, stk. 2, litra a), i direktiv 86/653

skal fortolkes således, at

udbetaling af engangsprovision ikke udelukker handelsagentens tab af provision af forretninger, der gennemføres af agenturgiveren efter handelsagenturkontraktens ophør med de nye kunder, som handelsagenten har skaffet agenturgiveren inden dette ophør, eller med de kunder, som handelsagenten i et betydeligt omfang har øget forretningerne med inden det nævnte ophør, fra beregningen af godtgørelsen i artikel 17, stk. 2, når denne provision svarer til faste vederlag i forbindelse med enhver ny kontrakt indgået med disse nye kunder eller med agenturgiverens bestående kundekreds ved sagsøgeren i hovedsagens mellemkomst.

(¹) EUT C 481 af 29.11.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 23. marts 2023 — Syndicat Uniclimate mod Ministere de l'Intérieur (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'Etat — Frankrig)

(Sag C-653/21 ⁽¹⁾, Syndicat Uniclimate)

(Præjudiciel forelæggelse – det indre marked – harmonisering af de nationale lovgivninger om maskiner, spændingsførende elektrisk udstyr og trykbærende udstyr – direktiv 2006/42/EF – direktiv 2014/35/EU – direktiv 2014/68/EU – »CE-mærkning« – national lovgivning, der pålægger yderligere krav til de væsentlige sikkerhedskrav, der er fastsat i disse direktiver – betingelser – nationale bestemmelser om brandsikkerhed og paniksikkerhed i offentligt tilgængelige bygninger)

(2023/C 173/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'Etat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syndicat Uniclimate

Sagsøgt: Ministere de l'Intérieur

Konklusion

Artikel 3, stk. 2, sammenholdt med artikel 2, nr. 31), og artikel 5, stk. 1, første afsnit, i Parlamentet og Rådets direktiv 2014/68/EU af 15. maj 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om tilgængeliggørelse på markedet af trykbærende udstyr

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der med henblik på at beskytte personers sundhed og sikkerhed mod brandfare i offentligt tilgængelige bygninger stiller krav om, at trykbærende udstyr og enheder, der anvender brandbare kølemidler, skal opfylde betingelser, der ikke er nævnt blandt de væsentlige sikkerhedskrav, der er fastsat i dette direktiv, med henblik på tilgængeliggørelse på markedet eller ibrugtagning af dette udstyr, selv om det er forsynet med CE-mærkning.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 24.1.2022.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 23. marts 2023 — Sag anlagt af Booky.fi Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-662/21 ⁽¹⁾, Booky.fi)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 34 TEUF og 36 TEUF – frie varebevægelser – foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion – videogrammer – onlinesalg – lovgivning i en medlemsstat, der foreskriver aldersklassificering og mærkning af videogrammer – beskyttelse af mindreårige – videogrammer, der allerede er blevet klassificeret og mærket i en anden medlemsstat – proportionalitet)

(2023/C 173/09)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Booky.fi Oy

Procesdeltager: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)

Konklusion

Artikel 34 TEUF og 36 TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der med det formål at beskytte mindreårige mod indholdet af videogrammer, der kan skade deres velvære og udvikling, kræver, at videogrammer, der registreres på et fysisk medium og markedsføres i en onlineshop, forinden har været genstand for en kontrolprocedure og en klassificering med hensyn til aldersgrænsen samt en tilsvarende mærkning i overensstemmelse med lovgivningen i denne medlemsstat, herunder når de pågældende videogrammer allerede har været genstand for en tilsvarende procedure, klassificering og mærkning i overensstemmelse med lovgivningen i en anden medlemsstat, forudsat at denne lovgivning er egnet til at sikre virkeliggørelsen af dette mål og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå det.

I denne henseende er den omstændighed, at en del af de videogrammer, der kan markedsføres i den berørte medlemsstat fra en anden medlemsstat, udelukkes fra anvendelsesområdet for denne lovgivning, ikke afgørende, forudsat at en sådan begrænsning ikke er til hinder for opfyldelsen af det forfulgte mål. Det er heller ikke afgørende, at den omhandlede nationale lovgivning ikke fastsætter en undtagelse fra det pågældende krav, når det kan påvises, at køberen af et videogram som det, der er omhandlet i denne lovgivning, er myndig.

(¹) EUT C 24 af 17.1.2022.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 7. marts 2023 — Willy Hermann Service GmbH, DI mod Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) — Østrig)

(Sag C-561/22 (¹), Willy Hermann Service)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – direktiv 2013/34/EU – artikel 30 og 51 – offentliggørelse af regnskaber – sanktioner i tilfælde af manglende offentliggørelse – en civil domstols pålæggelse af bøder – administrativ procedure til opkrævning af nævnte bøder, som er blevet endelige – lovgivning, som udelukker en fornyet undersøgelse af disse bøder ved en forvaltningsdomstol – retskraft – effektivitetsprincip – proportionalitet)

(2023/C 173/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Willy Hermann Service GmbH, DI

Sagsøgt: Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en forvaltningsdomstol, der træffer afgørelse vedrørende opkrævning af bøder, som et selskab og dets direktør er blevet pålagt for ikke at offentliggøre selskabets årsregnskab, er bundet af en afgørelse truffet af en civil domstol, som er blevet endelig, hvorved disse bøder blev pålagt og deres størrelse fastsat med henblik på at sikre overholdelsen af de forpligtelser, der følger af artikel 30 og 51 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, således som dette er gennemført i national ret.

(¹) Indgivet den 24.8.2022.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 5. februar 2022 — QI mod Santander Bank Polska S.A.

(Sag C-76/22)

(2023/C 173/11)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: QI

Sagsøgt: Santander Bank Polska S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 25, stk. 1, i direktiv 2014/17/EU⁽¹⁾ fortolkes på samme måde som artikel 16, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF⁽²⁾, dvs. skal denne bestemmelse fortolkes således, at forbrugerens ret til reduktion af de samlede kreditomkostninger ved førtidig indfrielse af et realkreditlån omfatter alle omkostninger, der er pålagt forbrugeren, herunder provision for ydelse af lånet?
- 2) Skal forpligtelsen til at reducere de samlede kreditomkostninger ved førtidig indfrielse af et realkreditlån, sådan som fastsat i artikel 25, stk. 1, i direktiv 2014/17/EU, fortolkes således, at de samlede kreditomkostninger skal reduceres forholdsmæssigt i forhold til perioden mellem den førtidige indfrielsesdato og den dato, der oprindeligt var aftalt som indfrielsesdatoen for lånet, og den oprindeligt aftalte periode mellem datoen for udbetaling af lånet og datoen for fuld indfrielse af lånet, eller skal reduktionen af de samlede kreditomkostninger være forholdsmæssig i forhold til långiverens tab af de forventede fordele, dvs. forholdet mellem de resterende renter, der skal tilbagebetales efter den førtidige indfrielse af lånet (for perioden fra den faktisk samlede indfrielse til datoen for den oprindeligt aftalte samlede indfrielse), og de renter, der skal betales i hele låneaftalens oprindeligt aftalte løbetid (fra udbetalingsdatoen til datoen for den aftalte samlede indfrielse af lånet)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4.2.2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 60, s. 34).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

Appel iværksat den 18. august 2022 af Asociación de Delineantes de Hacienda til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. juli 2022 i sag T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda mod Spanien

(Sag C-552/22 P)

(2023/C 173/12)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Asociación de Delineantes de Hacienda (ved abogado Álvarez Cabrera)

Den anden part: Kongeriget Spanien

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 17. marts 2023 forkastet appellen som åbenbart ugrundet og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 16. september 2022 af Hijos de Moisés Rodríguez González, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 29. juni 2022 i sag T-306/20 — Hijos de Moisés Rodríguez González mod EUIPO — Irland et Ornua (La Irlandesa 1943)

(Sag C-605/22 P)

(2023/C 173/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (ved abogado J. García Domínguez)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Irland et Ornua Co-operative Ltd

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 8. marts 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Hijos de Moisés Rodríguez González bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 28. november 2022 af G-Core Innovations Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. september 2022 i sag T-454/21 — G-Core Innovations mod EUIPO — Coretransform (G CORELABS)

(Sag C-732/22 P)

(2023/C 173/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: G-Core Innovations Sàrl (ved advokat L. Axel Karnøe Søndergaard)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Coretransform

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 23. marts 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Foundation for the Protection of the G-Core Innovations Sàrl bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 29. november 2022 af Primagran sp. z o.o. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 22. september 2022 i sag T-624/21, Primagran mod EUIPO — Primagaz (primagran)

(Sag C-735/22 P)

(2023/C 173/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Primagran sp. z o.o. (ved radca prawny E. Jaroszyńska-Kozłowska)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsrets (EUIPO) og Compagnie des gaz de pétrole Primagaz

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 24. marts 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Primagran sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 20. december 2022 — M.S.G. m.fl. mod Banco Santander, SA

(Sag C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Appellanter: M.S.G. m.fl.

Appelindstævnt: Banco Santander, SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 34, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 53, stk. 1 og 3, artikel 60, stk. 2, første afsnit, litra b) og c), og artikel 64, stk. 4, litra b), i direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾, fortolkes således, at efter en konvertering til aktier af efterstillede obligationer (supplerende kapitalinstrumenter), som blev udstedt af et kreditinstitut under afvikling og ikke var udløbet, da afviklingsproceduren blev indledt, og den efterfølgende overførsel af disse uden reel modydelse, er disse bestemmelser til hinder for, at de personer, der har erhvervet disse efterstillede obligationer inden indledningen af en sådan afviklingsprocedure, anlægger søgsmål mod dette institut eller dets efterfølger, hvori der nedlægges påstand om, at aftalen om tegning af disse efterstillede obligationer erklæres ugyldig, og med påstand om tilbagebetaling den pris, der er erlagt for tegningen af de efterstillede obligationer, med tillæg af renter fra datoen for denne aftales indgåelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 22. december 2022 — M.C.S. mod Banco Santander, SA

(Sag C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.C.S.

Sagsøgt: Banco Santander, SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 34, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 53, stk. 1 og 3, og artikel 60, stk. 2, første afsnit, litra b) og c), i direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾ fortolkes således, at den eventuelle fordring eller rettighed, som vil opstå, hvis den enhed, der har efterfulgt Banco Popular, dømmes til at betale erstatning som følge af ugyldigheden af erhvervelsen af et ejerskabsinstrument (privilegerede andele), som endte med at blive konverteret til aktier i banken, inden foranstaltningerne til afvikling af banken blev iværksat (den 7.6.2017), kan anses for et passiv, der berøres af bestemmelsen om nedskrivning eller ophævelse i artikel 53, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, idet dette passiv udgør forpligtelser eller krav, »der ikke er opstået«, således at denne fordring eller rettighed vil være afviklet og ikke vil kunne gøres gældende over for Banco Santander som efterfølger til Banco Popular, når det søgsmål, som ville føre til en domfældelse til at betale erstatning, er anlagt efter afslutningen af proceduren for afvikling af banken?

Eller skal disse bestemmelser derimod fortolkes således, at den omhandlede fordring eller rettighed vil udgøre en forpligtelse eller et krav, »der er opstået« (direktivets artikel 53, stk. 3), eller en »forpligtelse, der allerede fandtes« på tidspunktet for afviklingen af banken [artikel 60, stk. 2, litra b)], og som sådan er undtaget fra virkningerne af afviklingen eller ophævelsen af disse forpligtelser eller krav og som følge heraf kan gøres gældende over for Banco Santander som efterfølger til Banco Popular, herunder når det søgsmål, som ville føre til en domfældelse til at betale erstatning, er anlagt efter afslutningen af proceduren for afvikling af banken?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 EØS-relevant tekst (EUT 2014, L 173, s. 190).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 23. december 2022 — FSC mod Banco Santander SA

(Sag C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FSC

Sagsøgt: Banco Santander SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 34, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 53, stk. 1 og 3, og artikel 60, stk. 2, første afsnit, litra b) og c), i direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾ fortolkes således, at den eventuelle fordring eller rettighed, som vil opstå, hvis den enhed, der har efterfulgt Banco Popular, dømmes til at betale erstatning som følge af et erstatningssøgsmål vedrørende markedsføringen af et finansielt produkt (efterstillede kortfristede obligationer, som obligatorisk kan konverteres til aktier i samme bank), idet dette produkt ikke er et af de kernekapitalinstrumenter, som foranstaltningerne til afvikling af Banco Popular vedrørte, og endte med at blive konverteret til aktier i banken, inden foranstaltningerne til afvikling af banken blev iværksat (den 7.6.2017), kan anses for et passiv, der berøres af bestemmelsen om nedskrivning eller ophævelse i artikel 53, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, idet dette passiv udgør en forpligtelse eller et krav, »der ikke er opstået«, således at denne fordring eller rettighed vil være afviklet og ikke vil kunne gøres gældende over for Banco Santander som efterfølger til Banco Popular, når det søgsmål, som ville føre til en domfældelse til at betale erstatning, er anlagt efter afslutningen af proceduren for afvikling af banken?

Eller skal disse bestemmelser derimod fortolkes således, at den omhandlede fordring eller rettighed vil udgøre en forpligtelse eller et krav, »der er opstået« — direktivets artikel 53, stk. 3 — eller en »forpligtelse, der allerede fandtes« på tidspunktet for afviklingen af banken — artikel 60, stk. 2, litra b) — og som sådan er undtaget fra effekterne af afviklingen eller ophævelsen af disse forpligtelser eller krav og som følge heraf kan gøres gældende over for Banco Santander som efterfølger til Banco Popular, herunder når det søgsmål, som ville føre til en domfældelse til at betale erstatning, er anlagt efter afslutningen af proceduren for afvikling af banken?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava III (Slovakiet) den 24. januar 2023 — NFS a.s. mod Slovenská republika (Den Slovakiske Republik) repræsenteret ved Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky og Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Sag C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Bratislava III

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NFS a.s.

Sagsøgte: Slovenská republika (Den Slovakiske Republik) repræsenteret ved Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky og Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en tilkudsaftale og gensidigt bebyrdende tilsagn om salg, som er indgået mellem ministeriet (staten) og et privatretligt retssubjekt, der er udvalgt uden en udbudsprocedure, en »offentlig bygge- og anlægskontrakt« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/18/EF (¹) eller artikel 2, stk. 6, litra c), i direktiv 2014/24/EF (²), når tilkudsaftalen udgør statsstøtte, der er godkendt af Europa-Kommissionen som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, når de forpligtelser, der er omfattet af tilkudsaftalen, består i en forpligtelse for staten til at yde et tilskud og en forpligtelse for det privatretlige retssubjekt til at opføre bygningen på de af ministeriet fastsatte betingelser og til at lade sportsorganisationen benytte en del af denne bygning, og når de forpligtelser, der er omfattet af det gensidigt bebyrdende tilsagn, består i en ensidig option, der er indrømmet det privatretlige retssubjekt i form af en forpligtelse for staten til at tilbagekøbe den opførte bygning, således at disse kontrakter udgør en indbyrdes sammenhængende ramme af gensidige forpligtelser mellem ministeriet og det privatretlige retssubjekt i tidsmæssig og materiel henseende?
- 2) Er artikel 1, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/18 eller artikel 2, stk. 6, litra c), i direktiv 2014/24 til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning, hvorefter en retshandel, som efter sit indhold eller formål er i strid med loven eller udgør en omgåelse af loven eller er i strid med anerkendte sædelighedsprincipper, er ubetinget ugyldig (dvs. fra begyndelsen/ex tunc), når denne tilsidesættelse af loven består i en væsentlig tilsidesættelse af de offentlige udbudsprincipper?
- 3) Er artikel 2d, stk. 1, litra a), og artikel 2d, stk. 2, i direktiv 89/665/EØF (³) til hinder for en bestemmelse i en medlemsstats nationale lovgivning, hvorefter en retshandel, der efter sit indhold eller formål er i strid med loven eller udgør en omgåelse af loven eller strider mod sædelighedsprincipper, er ubetinget ugyldig (dvs. fra begyndelsen/ex tunc), når denne tilsidesættelse af loven består i en væsentlig tilsidesættelse (omgåelse) af de offentlige udbudsprincipper, som i hovedsagen?

- 4) Skal artikel 1, stk. 2, litra b) i direktiv 2004/18 eller artikel 2, stk. 6, litra c) i direktiv 2014/24 fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at det kan antages *ex tunc*, at gensidigt bebyrdende tilsagn om salg som den i hovedsagen omhandlede har haft retsvirkninger?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT 2004, L 134, s. 114).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).
- (³) Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT 1989, L 395, s. 33).

Appel iværksat den 26. januar 2023 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 16. november 2022 i sag T-469/20, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen

(Sag C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, H. van Vliet og I. Georgiopoulos, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Kongeriget Nederlandene

Kommissionen har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom (Syvende Udvidede Afdeling) af 16. november 2022 i sag T-469/20, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen, EU:T:2022:713, ophæves.
- Det fjerde og det femte anbringende i sag T-469/20 forkastes.
- Domstolen gør brug af sin kompetence til i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol selv at træffe afgørelse i sagen og herved træffe afgørelse om frifindelse, da søgsmålet er ugrundet.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på et enkelt appelanbringende, der er opdelt i to led.

Ved den i første instans anfægtede afgørelse fra Kommissionen (¹) (herefter »den omtvistede afgørelse«) blev en foranstaltning kendt forenelig med det indre marked, uden at der blev taget endelig stilling til, om foranstaltningen udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

I første led anføres, at Retten retligt ukorrekt fastslog, at Kommissionen kun kan træffe en afgørelse om ikke at gøre indsigelse som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i forordning 2015/1589 (²), hvis den forinden har taget stilling til spørgsmålet, om den omhandlede foranstaltning udgør statsstøtte. Efter Kommissionens opfattelse kan de forskellige metoder til fortolkning af EU-retten ikke bekræfte dette resultat. Den appellerede dom er navnlig ikke forenelig med EU-lovgivers mål om, at det hurtigt skal afklares, om en foranstaltning er forenelig med det indre marked. Såfremt den appellerede dom ikke ophæves vil Kommissionen således være tvunget til ved en langvarig og unødvendig procedure at prøve, om en given foranstaltning opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, TEUF, selv om den under alle omstændigheder er overbevist om, at foranstaltningen er forenelig med det indre marked.

Med det andet led anfægtes, at Retten retligt ukorrekt fastslog, at den omtvistede afgørelse er i strid med retssikkerhedsprincippet. Den omtvistede afgørelse styrkede tværtimod retssikkerheden derved, at foranstaltningen blev erklæret forenelig med det indre marked, så snart Kommissionen fastslog dette.

- (¹) Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 2998 final af 12.5.2020 om statsstøtte SA. 54537 (2020/NN) — Nederlandene, forbud mod anvendelse af kul til fremstilling af elektricitet i Nederlandene.
- (²) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 3. februar 2023 — WY mod Laudamotion GmbH og Ryanair DAC

(Sag C-54/23, Laudamotion og Ryanair)

(2023/C 173/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WY

Sagsøgte: Laudamotion GmbH og Ryanair DAC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en kompensationsret som følge af forsinkelse af en flyvning på mindst tre timer i henhold til forordningen (EF) nr. 261/2004 (¹) artikel 5-7 generelt udelukket, hvis passageren ved en potentiel lang forsinkelse benytter en erstatningsflyvning, som vedkommende selv har reserveret, og hermed ankommer til bestemmelsesstedet med en forsinkelse på mindre end tre timer, eller er en ret til kompensation i en sådan situation under alle omstændigheder mulig, hvis der allerede på det tidspunkt, hvor passageren senest skal være til stede ved indcheckningen, er tilstrækkeligt sikre holdepunkter for at antage, at flyvningen vil ankomme til bestemmelsesstedet med en forsinkelse på mindst tre timer?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares i overensstemmelse med det andet alternativ, forudsætter kompensationsretten som følge af forsinkelse af en flyvning på mindst tre timer i henhold til forordningens artikel 5-7 i den beskrevne situation da, at passageren som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 2, litra a), er rettidigt til stede ved indcheckningen?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 2. februar 2023 — JH mod Policejní prezidium

(Sag C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger og kassationsindstævnt: JH

Sagsøgt og kassationsappellant: Policejní prezidium

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal der sondres mellem forskellige registreredes oplysninger, der kræves i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), eller artikel 6, sammenholdt med artikel 10 i direktiv 2016/680⁽¹⁾? Er det i overensstemmelse med kravet om begrænsning af behandlingen af personoplysninger, samt med forpligtelsen til at skelne mellem forskellige kategorier af registrerede, at national lovgivning tillader udtræk af genetiske data fra alle personer, der er mistænkt eller tiltalt for at have begået en forsætlig strafbar handling?
- 2) Er det foreneligt med artikel 4, stk. 1, litra e), i direktiv 2016/680, at behovet for fortsat at opbevare en DNA-profil med henvisning til det generelle formål om at forebygge eller afsløre kriminalitet vurderes af politimyndighederne på grundlag af deres interne regler, hvilket i praksis ofte betyder opbevaring af følsomme personoplysninger på ubestemt tid, uden at der angives nogen maksimal opbevaringsperiode for sådanne personoplysninger? Hvis dette ikke er i overensstemmelse med denne bestemmelse, hvilke kriterier skal da anvendes til at vurdere proportionaliteten med hensyn til varigheden af opbevaringen af personoplysninger, der er indsamlet og opbevaret til et sådant formål?
- 3) Hvad er minimumsrækkevidden af de materielle eller proceduremæssige betingelser for indsamling, opbevaring og sletning af særligt følsomme personoplysninger i henhold til artikel 10 i direktiv 2016/680, som skal være hjemlet i »bestemmelser« i en medlemsstats nationale ret? Kan retspraksis også betragtes som »medlemsstats nationale ret« som omhandlet i artikel 8, stk. 1, sammenholdt med artikel 10 i direktiv 2016/680?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT 2016, L 119, s. 89).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona (Spanien) den 6. februar 2023 — Pedro Francisco mod Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Sag C-62/23, Pedro Francisco)

(2023/C 173/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pedro Francisco

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 27 i direktiv 2004/38/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at registreringer i politiets sagsstyringssystem kan danne grundlag for eller udgøre fundamentet for den pågældendes personlige adfærd ved vurderingen af, om der foreligger en reel trussel, når straffesagen har til formål at bevise, at der foreligger en sådan trussel?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal fortolkningen da, i lyset af direktivets artikel 27, være, at den statslige myndighed udtrykkeligt og detaljeret skal nævne de faktiske omstændigheder, som ligger til grund for registreringen i politiets sagsstyringssystem, og de retslige procedurer, som er indledt, samt følgerne heraf med henblik på at underbygge, at der ikke er tale om simple indledende formodninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona (Spanien) den 6. februar 2023 — Sagrario m.fl. mod Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Sag C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sagrario, Joaquín og Prudencio

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter formuleringen »særligt vanskelige situationer« i artikel 15, stk. 3, in fine, og artikel 17 i direktiv [2003/86] ⁽¹⁾ automatisk alle situationer, der berører et mindreårigt barn, og/eller situationer tilsvarende dem, der er omhandlet i samme direktivs artikel 15?
- 2) Er artikel 15, stk. 3, in fine, og artikel 17 i direktiv [2003/86] til hinder for en national lovgivning, hvorefter der ikke meddeles selvstændig opholdstilladelse, som sikrer, at familiesammenførte familiemedlemmer ikke havner i en ulovlig administrativ situation, når disse særligt vanskelige situationer opstår?
- 3) Kan artikel 15, stk. 3, in fine, og artikel 17 i direktiv [2003/86] fortolkes således, at der foreligger en ret til selvstændig opholdstilladelse, når den familiesammenførte familie mister sin opholdstilladelse af grunde, som ikke kan tilregnes den?
- 4) Er artikel 15, stk. 3, og artikel 17 i direktiv [2003/86] til hinder for en national lovgivning, hvorefter der inden et afslag på en ansøgning om fornyelse af familiesammenførte familiemedlemmers opholdstilladelse ikke skal foretages den nødvendige og obligatoriske vurdering af omstændighederne efter dette direktivs artikel 17?
- 5) Er artikel 15, stk. 3, og artikel 17 i direktiv [2003/86], artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention samt artikel 47, 24 og 7 og artikel 33, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national lovgivning, hvorefter der forud for et afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse som familiesammenført ikke skal gennemføres en specifik høring af mindreårige børn, når referencepersonen er blevet meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse?
- 6) Er artikel 15, stk. 3, og artikel 17 i direktiv [2003/86], artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention samt artikel 47, 24 og 7, og artikel 33, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national lovgivning, hvorefter der forud for et afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse som familiesammenført ægtefælle, når referencepersonen er blevet meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse, ikke skal gennemføres en foranstaltning, hvorunder den pågældende kan påberåbe sig de i det nævnte direktivs artikel 17 omhandlede omstændigheder med henblik på formelt at anmode om en mulighed for at fortsat at være bosiddende uden afbrydelse af vedkommendes hidtidige opholdsstatus?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 8. februar 2023 — MK mod K GmbH

(Sag C-65/23, K GmbH)

(2023/C 173/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MK

Sagsøgt: K GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal en national bestemmelse vedtaget i henhold til artikel 88, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ (herefter »databeskyttelsesforordningen«) — såsom § 26, stk. 4, i Bundesdatenschutzgesetz (forbundslov om databeskyttelse) — hvorefter behandling af personoplysninger — herunder særlige kategorier af personoplysninger — om arbejdstagere til brug for ansættelsesforholdet i medfør af kollektive overenskomster under hensyntagen til artikel 88, stk. 2, i forordning 2016/679 er lovlig, fortolkes således, at også de øvrige regler i forordning 2016/679 — såsom artikel 5, artikel 6, stk. 1, og artikel 9, stk. 1 og 2, i forordning 2016/679 — altid skal overholdes?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Må en national bestemmelse vedtaget i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 88, stk. 1 — såsom § 26, stk. 4, i Bundesdatenschutzgesetz (forbundslov om databeskyttelse) — fortolkes således, at parterne i en kollektiv overenskomst (her parterne i en lokalaf tale) ved vurderingen af behandlingens nødvendighed som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 5, artikel 6, stk. 1, og artikel 9, stk. 1 og 2, har en skønsmargen, der kun er underlagt en begrænset domstolskontrol?

3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

Hvad må domstolskontrollen i et sådant tilfælde begrænses til?

4. Skal databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, fortolkes således, at personer allerede har ret til erstatning for immateriel skade, hvis deres personoplysninger er blevet behandlet i strid med databeskyttelsesforordningens regler, eller forudsætter retten til erstatning herudover, at den registrerede godtgør, at vedkommende har lidt en immateriel skade af en vis betydning?

5. Har databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, special- eller generalpræventiv karakter, og skal der tages hensyn til dette ved fastsættelsen af størrelsen af den immaterielle skade, som den dataansvarlige henholdsvis databehandleren pålægges at erstatte på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1?

6. Afhænger fastsættelsen af størrelsen af den immaterielle skade, der skal erstattes på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, af graden af den dataansvarliges henholdsvis databehandlerens skyld? Må der navnlig tages hensyn til en ikke foreliggende eller ringe skyld hos den dataansvarlige henholdsvis databehandleren til fordel for denne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvulio tis Epikratias (Grækenland) den 7. februar 2023 — Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, K.CH. m.fl. mod Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias og Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Sag C-66/23)

(2023/C 173/26)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvulio tis Epikratias (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, K.CH. m.fl.

Sagsøgte: Ypourgos Esoterikon (Indenrigsminister), Ypourgos Oikonomikon (Økonomiministeren), Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon (Udviklings- og investeringsministeren), Ypourgos Perivallontos kai Energeias (Miljø- og energiministeren) og Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Ministeren for udvikling af landdistrikterne og fødevarer)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/147/EF⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 6, stk. 2-4, i direktiv 92/43/EØF⁽²⁾, fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som de i [begrundelsen] angivne, ifølge hvilke de særlige foranstaltninger for at beskytte, bevare og genoprette arter og levesteder for vilde fugle på særligt beskyttede områder (SBO'er) kun omfatter »de arter, som har været udslagsgivende for områdets udpegning«, dvs. kun de vilde fuglearter, som er anført i bilag I til 2009/147/EF, og de trækfugle, som regelmæssigt vender tilbage til hvert SBO, hvilke sammen med de i den nationale lovgivning indeholdte kriterier for at udpege SBO'er anvendes som afgørende indikatorer for at udlægge et område som SBO?
- 2) Er det for besvarelsen af det foregående spørgsmål relevant, at de ovennævnte særlige foranstaltninger for at beskytte, bevare og genoprette arter og levesteder for vilde fugle på særligt beskyttede områder (SBO'er) hovedsageligt er forebyggende grundlæggende foranstaltninger til beskyttelse (»forsigtighedsforanstaltninger«) af SBO'er, som finder anvendelse horisontalt, dvs. på alle SBO'er, og at der indtil dags dato i den græske retsorden endnu ikke er blevet vedtaget en særskilt forvaltningsplan for hvert SBO, som fastsætter bevaringsformålene og de foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå eller sikre en gunstig bevaringsstatus for hvert SBO og de arter, som opholder sig på disse områder?
- 3) Er det for besvarelsen af de to foregående spørgsmål relevant, at de arter, som er anført i bilag I til direktiv 2009/147/EF, eller de trækfugle, som regelmæssigt vender tilbage til hvert SBO — i lyset af pligten til vurderingen af projekters og aktiviteterets indvirkning på miljøet i overensstemmelse med direktiv 2011/92/EU⁽³⁾ og den omstændighed, at disse skal »vurderes på passende vis« i medfør af artikel 6, stk. 2-4, i direktiv 92/43/EØF — alle tages i betragtning som et led i vurderingen af hvert specifikt offentligt eller privat projekts indvirkning på miljøet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30.11.2009 om beskyttelse af vilde fugle (Kodificeret udgave) (EUT 2010, L 20, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (kodifikation) (EUT 2012, L 26, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 15. februar 2023 — Biedrība »Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija« mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Biedrība »Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at en nonprofitorganisation, som har til formål at gennemføre statsstøtteprogrammer, der er finansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, skal anses for en afgiftspligtig person, som udøver økonomisk virksomhed?
- 2) Skal artikel 28 i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at en forening, som ikke i praksis leverer uddannelsesydelser, alligevel skal sidestilles med leverandøren af tjenesteydelsen, når tjenesteydelserne erhverves fra en anden økonomisk aktør for at gøre det muligt at gennemføre et statsstøtteprojekt, som er finansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling?
- 3) Når leverandøren af tjenesteydelsen alene modtager en delvis modværdi fra modtageren af den leverede tjenesteydelse (30 %), og den resterende værdi af tjenesteydelsen erlægges i form af udbetaling af støtte ved hjælp af midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, udgør den afgiftspligtige modværdi i henhold til artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem da det samlede beløb, som leverandøren af tjenesteydelsen modtager fra såvel modtageren af tjenesteydelsen som fra tredjemand i form af udbetaling af støtte?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Groß-Gerau (Tyskland) den 23. februar 2023 — PU mod SmartSport Reisen GmbH

(Sag C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Groß-Gerau

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PU

Sagsøgt: SmartSport Reisen GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen foruden at regulere den internationale kompetence også fastsætter en regel om de nationale domstoles stedlige kompetence i sager om rejsekontrakter, som skal overholdes af den ret, der træffer afgørelse i sagen, når såvel forbrugeren i sin egenskab af rejsende som dennes kontrahent, rejsearrangøren, har deres hjemsted i samme medlemsstat, men rejsemålet ikke ligger i denne medlemsstat, men i udlandet, med den konsekvens, at forbrugeren som supplement til de nationale kompetenceregler kan anlægge sag mod rejsearrangøren vedrørende kontrakten ved retten på det sted, hvor forbrugeren har sin bopæl?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

Appel iværksat den 22. februar 2023 af Autoridad Portuaria de Bilbao til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 14. december 2022 i sag T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao mod Kommissionen

(Sag C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Autoridad Portuaria de Bilbao (ved advokater D. Sarmiento Ramírez-Escudero og X. Codina García-Andrade)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves af de grunde, der er anført i de tre anbringender, og det fastslås, at dommen er behæftet med en retlig fejl.
- Der træffes afgørelse om realiteten i henhold til statuttens artikel 61 og procesreglementets artikel 170, og det fastslås, at Autoridad Portuaria de Bilbaos påstand om annullation af de afgørelser, der var anfægtet for Retten, skal tages til følge.
- Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som Autoridad Portuaria de Bilbao har afholdt i forbindelse med såvel sagen i første instans som i nærværende sag for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende:

Rettens dom er behæftet med en retlig fejl i form af en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet det heri anerkendes, at Kommissionen ved konklusionen om, at Baskerlandets skattefritagelse er en fordel, ikke analyserede denne som en kompleks helhed.

Til støtte for det første anbringende gøres det gældende, at ræsonnementet i Rettens dom med henblik på at konkludere, at der ikke forelå en kompleks foranstaltning, er baseret på et rent formelt grundlag, som adskiller sig fra den materielle analyse, der kræves i henhold til Domstolens praksis.

Det andet anbringende:

Rettens dom er behæftet med en retlig fejl i form af en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, forordning 2015/1589⁽¹⁾ og retspraksis, hvorved disse bestemmelser fortolkes, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 296 TEUF og chartrets artikel 41, idet det blev fastslået, at Kommissionen ikke skal foretage en fuldstændig analyse af de tilgængelige oplysninger, når det står klart, at der kun er én begunstiget af støtteordningen.

Til støtte for det andet anbringende gøres det gældende, at det forhold, at der kun var én begunstiget af Baskerlandets skattefritagelse (Autoridad Portuaria de Bilbao), er et kendt forhold, som er fastsat i den spanske retsorden. Selv om foranstaltningen i dette tilfælde kan kvalificeres som en »støtteordning« som omhandlet i forordning 2015/1589, skal Kommissionen foretage en fuldstændig analyse af de tilgængelige oplysninger. Dette følger under hensyntagen til den oprindelige målsætning med retspraksis, som tillader Kommissionen ikke at foretage en sådan analyse, fortolket i lyset af artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 296 TEUF og chartrets artikel 41.

Det tredje anbringende:

Rettens dom er behæftet med en retlig fejl i form af en tilsidesættelse af artikel 108 TEUF og forordning 2015/1589, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, idet det heri blev fastslået, at Kommissionen har færre forpligtelser i en samarbejdsprocedure end i forbindelse med en undersøgelsesprocedure.

Til støtte for det tredje anbringende gøres det gældende, at det i Rettens dom uden nogen form for begrundelse herfor fastslås, at medlemsstaten i en samarbejdsprocedure som omhandlet i artikel 21 i forordning 2015/1589 har færre garantier end i en undersøgelsesprocedure. Det gøres med dette anbringende gældende, at såvel ordlyden af artikel 21-23 i forordning 2015/1589 som den snævre sammenhæng mellem artikel 108 TEUF, hvoraf samarbejdsproceduren i forordning 2015/1589 er udledt, og princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, TEU, bevirker, at Kommissionen skal undersøge de oplysninger, som medlemsstaten har fremlagt.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen)
den 28. februar 2023 — Virgilijus Valančius mod Lietuvos Respublikos vyriausybė**

(Sag C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Virgilijus Valančius

Sagsøgt: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Præjudicielle spørgsmål

1. Kræver artikel 254 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, som bestemmer, at til medlemmer af Den Europæiske Unions Ret vælges personer, »hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage høje retslige funktioner«, at en kandidat til udnævnelse til Den Europæiske Unions Ret skal udvælgelse i en EU-medlemsstat udelukkende på grundlag af faglige kvalifikationer?
2. Er en national praksis som den, der er omhandlet i den foreliggende sag, hvorved en medlemsstats regering, der er ansvarlig for at foreslå en kandidat til udnævnelse til embedet som dommer ved Den Europæiske Unions Ret, for at sikre gennemsigtigheden ved udvælgelsen af en bestemt kandidat nedsætter en gruppe af uafhængige eksperter til at vurdere kandidaterne, som efter at have afholdt samtaler med alle kandidaterne opstiller en rangordnet liste over kandidaterne på grundlag af klare og objektive udvælgelseskriterier, der er fastlagt på forhånd, og i overensstemmelse med de på forhånd bekendtgjorte betingelser foreslår regeringen den kandidat, der er placeret højest på grundlag af hans eller hendes faglige formåen og kompetence, men regeringen foreslår en anden kandidat til udnævnelse til dommer ved Den Europæiske Union end kandidaten på førstepladsen på den rangordnede liste, forenelig med kravet om, at dommerens uafhængighed skal være uomtvistelig, og med de andre krav om varetagelse af retslige funktioner i henhold til artikel 254 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union under hensyntagen til den omstændighed, at en dommer, der muligvis er blevet udnævnt ulovligt, kan påvirke afgørelserne fra Den Europæiske Unions Ret?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 1. marts 2023 — Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite mod Legafact EOOD

(Sag C-122/23, Legafact)

(2023/C 173/31)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Kassationsindstævnt: Legafact EOOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en national bestemmelse, som i forbindelse med afgiftsfritagelsen i henhold til afsnit XII, kapitel 1, i Rådets direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ om det fælles merværdiafgiftssystem behandler afgiftspligtige personer forskelligt, alt efter hvor hurtigt de når omsætningstærsklen for den obligatoriske momsregistrering, en tilsidesættelse af principperne i Den Europæiske Unions fælles momssystem?
- 2) Er Rådets direktiv 2006/112 til hinder for en national bestemmelse, hvorefter afgiftsfritagelsen af en levering i henhold til afsnit XII, kapitel 1, i Rådets direktiv 2006/112 afhænger af, at leverandøren rettidigt opfylder sin forpligtelse til at ansøge om den obligatoriske momsregistrering?
- 3) Efter hvilke kriterier, der fremgår af momsdirektivet, skal det vurderes, om den omhandlede nationale bestemmelse, som fastsætter, at der opstår afgiftsskyld i tilfælde af forsinket ansøgning om den obligatoriske momsregistrering, har karakter af sanktion?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 3. marts 2023 — Müller Reisen GmbH mod Stadt Olsberg

(Sag C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: Müller Reisen GmbH

Sagsøgt og indstævnt: Stadt Olsberg

Procesdeltager: Tuschen Transporte

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 32, stk. 2, litra c), i direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾ under hensyntagen til artikel 14 TEUF fortolkes indskrænkende, således at en offentlig kontrakt vedrørende forsyningspligtigheder i tilfælde af tvingende grunde også kan tildeles ved udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse, når den ordregivende myndighed kunne forudse begivenheden, og de omstændigheder, der påberåbes som tvingende grunde, kan tilskrives den ordregivende myndighed?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

Sag anlagt den 17. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-165/23)

(2023/C 173/33)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Gr. Koleva og S. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen vedrører Republikken Bulgariens tilsidesættelse af sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2 og 5, og artikel 14, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter⁽¹⁾ (herefter »forordningen«).

I henhold til forordningens artikel 14, stk. 1, skulle Republikken Bulgarien inden den 13. januar oprette et system til overvågning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, eller indarbejde det i sit eksisterende system, som indsamler og registrerer oplysninger om forekomsten i miljøet af invasive ikkehjemmehørende arter gennem undersøgelse, monitorering eller andre fremgangsmåder for at forhindre invasive ikkehjemmehørende arters spredning i eller inden for Unionen. Overvågningssystemet skal opfylde kravene i forordningens artikel 14, stk. 2.

I henhold til forordningens artikel 13, stk. 2 og 5, skulle Republikken Bulgarien inden den 13. juli 2019 udarbejde og gennemføre én enkelt handlingsplan eller et sæt handlingsplaner og straks fremsende denne handlingsplan eller disse handlingsplaner til Kommissionen.

Republikken Bulgarien har ikke opfyldt ovennævnte forpligtelser.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordningens artikel 14, stk. 1 og 2, idet den ikke har oprettet et system til overvågning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, eller indarbejdet det i sit eksisterende system, omfattende alle de oplysninger, der er omhandlet i forordningens artikel 14, stk. 2.
- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordningens artikel 13, stk. 2 og 5, idet den ikke har udarbejdet og gennemført én enkelt handlingsplan eller et sæt handlingsplaner og straks fremsendt denne handlingsplan eller disse handlingsplaner til Kommissionen.

— Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

(¹) EUT 2014, L 317, s. 35.

Sag anlagt den 17. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-167/23)

(2023/C 173/34)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og C. Hermes)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 13, stk. 2 og 5, i forordning (EU) nr. 1143/2014 (¹) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på at gennemføre et system til overvågning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og med henblik på at vedtage, gennemføre og fremsende handlingsplaner for at håndtere de prioriterede spredningsveje i forbindelse med utilsigtet introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har gjort gældende, at Den Helleniske Republik endnu ikke har oprettet et system til overvågning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, eller indarbejdet det i sit eksisterende system, som krævet i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1143/2014. I mangel af et overvågningssystem har Den Helleniske Republik desuden ikke overholdt de grundlæggende krav, som et sådant overvågningssystem skal opfylde i henhold til den nævnte forordnings artikel 14, stk. 2.

Kommissionen har desuden anført, at Den Helleniske Republik hverken har udarbejdet eller gennemført en handlingsplan eller et sæt handlingsplaner og ikke straks har fremsendt denne handlingsplan eller disse handlingsplaner til Kommissionen. Den Helleniske Republik har derfor ikke overholdt ovennævnte forordnings artikel 13, stk. 2 og 5.

Af disse grunde har Den Helleniske Republik tilsidesat artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 13, stk. 2 og 5, i forordning (EU) nr. 1143/2014 og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22.10.2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter (EUT 2014, L 317, s. 35).

Sag anlagt den 21. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-172/23)

(2023/C 173/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter ⁽¹⁾, idet denne medlemsstat ikke har udarbejdet og gennemført handlingsplaner for alle prioriterede spredningsveje og straks sendt dem til Kommissionen.
- Irland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 13, stk. 2 og 5, i forordning nr. 1143/2014 har Irland haft tre år fra vedtagelsen af EU-listen til at udarbejde, gennemføre og sende handlingsplaner til Kommissionen for at håndtere de prioriterede spredningsveje af utilsigtet introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, jf. artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1143/2014. Kommissionen vedtog EU-listen, der er omhandlet i artikel 13 i forordning nr. 1143/2014 den 13. juli 2016, og treårsfristen udløb således den 13. juli 2019.

Irland identificerede tre prioriterede spredningsveje (lystfiskeri, lystsejlad og transport af habitatmateriale) i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordningen.

Irland har dog alene udarbejdet og sendt handlingsplaner til Kommissionen for så vidt angår to ud af de tre identificerede prioriterede spredningsveje.

⁽¹⁾ EUT 2014, L 317, s. 35.

Sag anlagt den 21. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik

(Sag C-180/23)

(2023/C 173/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og P. Messina, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 30, stk. 2 og 6, sammenholdt med bilag V hertil, idet denne medlemsstat ikke har indgået og offentliggjort den kontraktmæssige aftale mellem de græske myndigheder og OSE, den græske infrastrukturforvalter.
- Den Hellske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Hellske Republik har ikke indgået den aftale, der er fastsat i artikel 30 i direktiv 2012/34 ⁽¹⁾ om jernbaneinfrastruktur, med infrastrukturforvalteren (OSE). Aftalen skulle imidlertid have været indgået senest den 16. juni 2015 (direktivets artikel 64) og skulle have omfattet alle de elementer, der er omhandlet i bilag V.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21.11.2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbanelandskab (omarbejdning) (EUT 2012, L 343, s. 32).

Sag anlagt den 21. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta**(Sag C-181/23)**

(2023/C 173/37)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved C. Ladenburger, E. Montaguti og J. Tomkin, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Republikken Malta**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 20 TEUF og artikel 4, stk. 3, TEU, ved at oprette og anvende et institutionaliseret program såsom ordningen om maltesisk statsborgerskab gennem naturalisation for særlige tjenesteydelser ved direkte investering på grundlag af artikel 10, stk. 9, i Maltas statsborgerskabslov, som ændret ved Maltas statsborgerskabslov (ændring nr. 2) 2020 og bekendtgørelserne om tildeling af statsborgerskab for særlige tjenesteydelser 2020, der giver mulighed for naturalisation, uden at der foreligger et reelt tilknytningsforhold mellem ansøgerne og landet, til gengæld for forudbestemte betalinger eller investeringer.
- Republikken Malta tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Efter en ændring i Maltas statsborgerskabslov i november 2013 indførte Malta i 2014 sit første statsborgerskabsprogram for investorer.

2014-ordningen blev efterfølgende i 2020 erstattet af »Maltese Citizenship by Naturalisation for Exceptional Services by Direct Investment«-programmet. Den nye ordning blev indført ved Maltas statsborgerskabslov (ændring nr. 2) 2020 og bekendtgørelserne om tildeling af statsborgerskab for særlige tjenesteydelser 2020.

EU-retten er til hinder for nationale investor-statsborgerskabsordninger, der tillader den systematiske tildeling af statsborgerskab i en medlemsstat til gengæld for forudbestemte betalinger og investeringer, hvor der ikke stilles krav om et reelt tilknytningsforhold mellem staten og de berørte personer.

Kommissionen er af den opfattelse, at »Maltese Citizenship by Naturalisation for Exceptional Services by Direct Investment«-ordningen (2020) udgør en sådan ulovlig statsborgerskabsordning for investorer. Ved at indføre og opretholde en sådan ordning gør Malta indgreb i og undergraver det væsentligste indhold og integriteten af unionsborgerskabet i strid med artikel 20 TEUF og i strid med princippet om loyalt samarbejde, som er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU.

Sag anlagt den 24. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik**(Sag C-191/23)**

(2023/C 173/38)

Processprog: portugisisk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og L. Santiago de Albuquerque, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter⁽¹⁾, idet den ikke har udarbejdet og gennemført handlingsplaner, der opfylder de krav, der er anført i denne forordnings artikel 13, og ikke straks har fremsendt dem til Kommissionen.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 13, stk. 2 og 5, i forordning (EU) nr. 1143/2014 skulle Den Portugisiske Republik inden for tre år fra vedtagelsen af listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan («EU-listen»), udarbejde og gennemføre et sæt handlingsplaner for at håndtere de prioriterede spredningsveje for utilsigtet introduktion og spredning af disse arter på sit område og i sine havområder, og fremsende disse planer til Kommissionen.

Den Portugisiske Republik har identificeret 11 prioriterede spredningsveje, som er omfattet af 7 udkast til handlingsplaner.

Den Portugisiske Republik har imidlertid ikke angivet, hvornår disse planer forventes færdiggjorte og vedtaget, og den har ikke fremsendt dem til Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT 2014, L 317, s. 35.

Sag anlagt den 24. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Letland

(Sag C-192/23)

(2023/C 173/39)

Processprog: lettisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og I. Naglis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Letland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Letland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter⁽¹⁾, idet den ikke har udarbejdet og gennemført handlingsplaner for alle de fastlagte prioriterede spredningsveje og ikke straks har fremsendt dem til Kommissionen.
- Republikken Letland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 13, stk. 2 og 5, i forordning nr. 1143/2014 skulle Republikken Letland inden for tre år fra vedtagelsen af EU-listen udarbejde og gennemføre et sæt handlingsplaner for de prioriterede spredningsveje for utilsigtet introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, som fastlagt i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1143/2014. Kommissionen vedtog listen, der er nævnt i artikel 13 i forordning nr. 1143/2014, den 13. juli 2016, og fristen på tre år udløb således den 13. juli 2019.

Republikken Letland fastlagde i henhold til forordningens artikel 13, stk. 1, mindst fem prioriterede spredningsveje (spredning gennem havebrug, sekundær introduktion og vandveje for planter og spredning gennem sekundær introduktion og udslip fra indesluttet opbevaring for dyr).

Republikken Letland har imidlertid kun for én af disse fastlagte prioriterede spredningsveje udarbejdet handlingsplaner og fremsendt dem til Kommissionen.

(¹) EUT 2014, L 317, s. 35.

Sag anlagt den 24. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-193/23)

(2023/C 173/40)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter (¹), idet den ikke har udarbejdet og gennemført én enkelt handlingsplan eller et sæt handlingsplaner for at håndtere de prioriterede spredningsveje for invasive ikkehjemmehørende arter og straks fremsendt dem til Kommissionen.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har med et enkelt anbringende gjort gældende, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter, idet den ikke har udarbejdet og gennemført én enkelt handlingsplan eller et sæt handlingsplaner for at håndtere de prioriterede spredningsveje for invasive ikkehjemmehørende arter og straks fremsendt denne handlingsplan eller disse handlingsplaner til Kommissionen.

Den Italienske Republik har navnlig ikke inden udløbet af den frist, der er fastsat i den begrundede udtalelse, nemlig den 9. april 2022, hverken udarbejdet eller gennemført én enkelt handlingsplan eller et sæt handlingsplaner for at håndtere de prioriterede spredningsveje for invasive ikkehjemmehørende arter som omhandlet i forordningens artikel 13, stk. 2, og heller ikke straks sendt en sådan handlingsplan eller sådanne handlingsplaner til Kommissionen som omhandlet i forordningens artikel 13, stk. 5.

(¹) EUT 2014, L 317, s. 35.

RET TEN

Sag anlagt den 20. februar 2023 — ABLV Bank mod ECB

(Sag T-100/23)

(2023/C 173/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ABLV Bank AS (Riga, Letland) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- ECB's afgørelse af 8. december 2022 vedrørende sagsøgeren, hvorved ECB afslog sagsøgerens begæring om aktindsigt i ECB-dokumenter i medfør af reglerne om aktindsigt i dokumenter, annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at den liste over dokumenter, som sagsøgte stillede til rådighed i den anfægtede afgørelse, var åbenbart ufuldstændig.
2. Andet anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at ECB ulovligt henviste sagsøgeren til et websted tilhørende en myndighed i et tredjeland i stedet for at give adgang til det relevante dokument, som ECB selv var i besiddelse af.
3. Tredje anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte ulovligt gav afslag på aktindsigt i syv dokumenter
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte undlod at give en specifik begrundelse for afslaget på aktindsigt med hensyn til hvert dokument, at sagsøgte foretog en fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet »oplysninger, der er beskyttet som sådan i henhold til EU-lovgivningen« i artikel 4, stk. 1, litra c), i Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter ⁽¹⁾, at ECB foretog en fejlagtig fortolkning og anvendelse af undtagelsen om forretningsmæssige interesser indeholdt i nævnte ECB-afgørelses artikel 4, stk. 2, første led, at ECB undlod at tage hensyn til den offentlige interesse i udbredelsen, og at ECB fejlagtigt støttede sig på beskyttelsen af dokumenter til internt brug og indledende konsultationer med de relevante nationale myndigheder i medfør af nævnte ECB-afgørelses artikel 4, stk. 3, og undlod at give en passende begrundelse herfor.
4. Fjerde anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at ECB undlod at give adgang til sagsakterne.
5. Femte anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte ulovligt og uden noget retsgrundlag afsluttede behandlingen af en del af begæringen om aktindsigt.

⁽¹⁾ Afgørelse 2004/258/EF (ECB/2004/3) (EUT 2004, L 80, s. 42).

Sag anlagt den 27. februar 2023 — Kargins mod Kommissionen

(Sag T-110/23)

(2023/C 173/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rems-Kargins (Riga, Letland) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 12. december 2022, modtaget den 16. december 2022, hvorved Kommissionen afslog sagsøgerens begæring om aktindsigt i henhold til bestemmelserne om aktindsigt, annulleres med hensyn til sagsøgeren.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at den liste over dokumenter, som sagsøgte har anført i den anfægtede afgørelse, er åbenbart mangelfuld
2. Andet anbringende om, at sagsøgte uretmæssigt har redigeret i betydelige dele af dokumenterne
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte retsstridigt har nægtet aktindsigt i 14 dokumenter, og at sagsøgte har gjort dette på grundlag af en ukorrekt fortolkning og anvendelse af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ med hensyn til en eventuel skade for retslige procedurer
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte holdning med hensyn til en eventuel mere tungtvejende offentlig interesse er behæftet med en række mangler, herunder bl.a. at sagsøgte ikke har henvist til nogen skade ved udbredelse, ikke har taget hensyn til den politiske og økonomiske betydning af den foreliggende sag og ikke har taget hensyn til den offentlige interesse i at kunne vurdere forskellen mellem en lovlig amicus curiae-skrivelse og et ulovligt indgreb fra Kommissionens side i retsplejen i en medlemsstat ved at gøre den nationale domstol, der skal behandle en appel, opmærksom på de negative konsekvenser for den pågældende medlemsstat som følge af en negativ handling fra Kommissionens side, hvis de lavere instansers afgørelse ikke omstødes
5. Femte anbringende om, at sagsøgte har undladt at give sagsøgeren aktindsigt i sagen
6. Sjette anbringende om, at sagsøgte, ved at udstede den anfægtede afgørelse til sagsøgeren næsten et år efter fremsendelsen af den genfremsatte begæring, har tilsidesat fristen i henhold til artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1049/2001 på en så grov måde, at der er tale om et afslag på aktindsigt på det relevante tidspunkt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

Sag anlagt den 2. marts 2023 — Debreceni Egyetem mod Rådet

(Sag T-115/23)

(2023/C 173/43)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Debreceni Egyetem (Debrecen, Ungarn) (ved advokaterne J. Rausch og Á. Papp)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2, stk. 2, i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2506 ⁽¹⁾ af 15. december 2022 om foranstaltninger til beskyttelse af Unionens budget mod tilsidesættelser af retsstatsprincippet i Ungarn annulleres ex tunc, dvs. med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for vedtagelsen heraf, i medfør af artikel 263 TEUF.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige de omkostninger, sagsøgeren har afholdt i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført 19 anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 2 TEU.

- Om manglende overholdelse af retsstatsprincippet og om justitsmord: Uddannelsesinstitutioner ejet af truster af offentlig interesse deltog ikke i den procedure, der gik forud for vedtagelsen af gennemførelsesafgørelsen og er sanktionerede som følge af lovgivningsmæssige retsakter vedtaget af den ungarske lovgiver.
- Om manglende overholdelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om retsreglers klarhed: Den gruppe af personer, der anklages for at have interessekonflikter, dvs. »højtstående politiske ledere«, er ikke et præcist koncept og giver derfor anledning til vilkårlige fortolkninger og en retsanvendelse, som kan føre til misbrug.
- Om manglende overholdelse af lighedsprincippet og manglende overholdelse af forbuddet mod forskelsbehandling: Gennemførelsesafgørelsen er diskriminerende over for ungarske uddannelsesinstitutioner ejet af truster af offentlig interesse i forhold til dem, der drives under en anden driftsmodel.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 4 TEU.

- Om manglende overholdelse af forbuddet mod at fratage medlemsstaterne deres beføjelser: Uddannelse og videnskabelig forskning — og dermed opgaverne med at sikre at de videregående uddannelsesinstitutioner fungerer, og med udformningen af de rammer, som de opererer inden for — hører ind under medlemsstaternes enekompetence, hvilken kompetence gennemførelsesafgørelsen nægter Ungarn, idet der er en direkte indblanding i de ungarske uddannelsesinstitutioners funktion.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 5 TEU.

- Om manglende overholdelse af subsidiaritetsprincippet: Afgørelsen gør det muligt direkte at pålægge andre juridiske enheder, der ikke er adressater for denne afgørelse, bødestrafte, idet det ikke på forhånd blev taget i betragtning, om Ungarn er i stand til at beskytte Den Europæiske Unions finansielle interesser.
- Om manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet: Suspensionen af betalinger er en form for økonomiske repressalier, der er så alvorlig, at den kun kan begrundes, såfremt der er tale om en åbenbar og umiddelbar tilsidesættelse af rettigheder, og ydermere, har den langsigtede virkninger.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 7 TEU.

- Om manglende konsekvensanalyse: De mulige konsekvenser for fysiske og juridiske personers rettigheder og forpligtelser blev ikke taget i betragtning.

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 9 TEU.

- Om manglende overholdelse af lighed mellem EU-borgere: Dem, der berøres negativt af foranstaltningen er undervisere, forskere og studerende, som har indgivet de relevante ansøgninger, og hvis egne studier, undervisning og forskning gøres umulig på grund af suspensionen af betalinger.

6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 11 TEU.
  - Der blev ikke foretaget nogen høring af de videregående uddannelsesinstitutioner, der ejes af truster af offentlig interesse, og heller ikke af deres studerende, undervisere, forskere eller partnere.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af artikel 2 TEUF.
  - EUF-traktaten har ikke — på politikområdet for uddannelse og videnskabelig forskning — tildelt Den Europæiske Union de beføjelser, der blev udøvet i gennemførelsesafgørelsen.
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af artikel 9 TEUF.
  - Gennemførelsesafgørelsen bidrager ikke til et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse, og den har ydermere langsigtede negative virkninger for det akademiske niveau, det videnskabelige niveau og uddannelsesniveaet for studerende, undervisere og forskere på ungarske videregående uddannelsesinstitutioner ejet af truster af offentlig interesse.
9. Niende anbringende om tilsidesættelse af artikel 56 TEUF.
  - Gennemførelsesafgørelsen begrænser rettighederne for EU-borgere, der ikke er ungarske statsborgere (studerende, undervisere og forskere), der udøver deres aktivitet på eller ved ungarske videregående uddannelsesinstitutioner ejet af truster af offentlig interesse.
10. Tiende anbringende om tilsidesættelse af artikel 67 TEUF.
  - Ved at trække finansieringen tilbage gør gennemførelsesafgørelsen det umuligt for de institutioner, der ejes af truster af offentlig interesse, at fungere og udgør et angreb på de retlige rammer, inden for hvilke disse institutioner opererer, dvs. et indirekte angreb på den (forskellige) selvstændige ungarske retsorden og traditioner, der er særegne for Ungarn.
11. Ellevte anbringende om tilsidesættelse af artikel 120 TEUF.
  - De diskriminerende og uforholdsmæssige virkninger af foranstaltningen er åbenbare og skaber også en uberettiget konkurrencemæssig ulempe for videregående uddannelsesinstitutioner ejet af truster af offentlig interesse.
12. Tolvte anbringende om tilsidesættelse af artikel 124 TEUF.
  - Gennemførelsesafgørelsen suspenderede finansieringen af forskellige modtagere og fordelte samtidig disse midler til andre enheder.
13. Trettende anbringende om tilsidesættelse af artikel 165 TEUF.
  - Gennemførelsesafgørelsen bidrager ikke til udviklingen af et højt uddannelsesniveau, men skader det reelt i alvorlig grad og hindrer det.
14. Fjortende anbringende om tilsidesættelse af artikel 179 TEUF.
  - Tilbagetrækningen af finansiering fra programmet Erasmus+ for samarbejde og uddannelsesmæssige udveksling og fra Horisont Europa-rammeprogrammet for forskning og innovation er en klar hindring for den frie bevægelighed for forskere samt videnskabelig og teknologisk viden og for udviklingen af konkurrenceevnen.
15. Femtende anbringende om tilsidesættelse af artikel 13 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
  - En klar virkning af gennemførelsesafgørelsen er ændringen i, hvordan de ungarske videregående uddannelsesinstitutioner, der opererer under den nye model, fungerer.
16. Sekstende anbringende om tilsidesættelse af artikel 2 TEU.
  - Interessekonflikten, som danner grundlaget og udgør begrundelsen for gennemførelsesafgørelsen, eksisterer ikke hos sagsøgeren.

17. Syttende anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 48.

- Gennemførelsesafgørelsen sanktionerer sagsøgeren direkte, selv om den politiske interessekonflikt, som danner grundlag for denne sanktion, ikke eksisterer, hvilket udgør en alvorlig og åbenbar tilsidesættelse af uskyldsformodningen.

18. Attende anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 52.

- Eftersom der, hvad angår sagsøgeren, ikke er nogen politisk interessekonflikt, overholder gennemførelsesafgørelsen ikke kravene om nødvendighed og proportionalitet.

19. Nittende anbringende om tilsidesættelse af bemyndigelsesforordningen (?).

- Rådet har vedtaget gennemførelsesafgørelsen uden, i realiteten og individuelt, at have undersøgt om den politiske interessekonflikt, som dannede grundlag for denne afgørelse, eksisterer.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 325, s. 94.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16.12.2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (EUT 2020, L 433, s. 1).

Sag anlagt den 8. marts 2023 — Synapsa Med mod EUIPO — Gravity Products (Gravity)

(Sag T-125/23)

(2023/C 173/44)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Synapsa Med sp. z o.o. (Jelcz Laskowice, Polen) (ved advokat G. Kuchta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gravity Products LLC (New York, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Synapsa Med sp. z o.o.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Gravity« — EU-varemærke nr. 17 982 729

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. januar 2023 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 923/2022-5)

Påstand

- Afgørelsen truffet den 9. januar 2023 af Femte Appelkammer ved EUIPO, hvorved klagen over afgørelse af 11. april 2022 om ugyldighed af EU-ordmærket GRAVITY ZTUE-017982729 blev taget til følge, ændres, og begæringen om ugyldighed afslås.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og artikel 7, stk. 2 og 3, artikel 16 og artikel 17, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
  - Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), samt artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 15. marts 2023 — Vintae Luxury Wine Specialists mod EUIPO — Grande Vitae (vintae)

(Sag T-136/23)

(2023/C 173/45)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Spanien) (ved advokaterne L. Broschat García og L. Polo Flores)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grande Vitae GmbH (Delmenhorst, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Vintae Luxury Wine Specialists SLU

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket vintae — EU-varemærke nr. 5 851 092

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. januar 2023 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2238/2021-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO pålægges at erklære det omtvistede varemærke gyldigt for varer og tjenesteydelser i klasse 33 og 35.
- EUIPO og intervenienten, Grande Vitae GmbH, tilpligtes at betale alle omkostninger i forbindelse med sagen for Retten, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Første Appelkammer.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk.1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 23. marts 2023 — Kirov mod EUIPO — Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)

(Sag T-149/23)

(2023/C 173/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Georgi Kirov (Prag, Tjekkiet) (ved advokat J. Matzner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pasticceria Cristiani Sas di Sergio Cristiani & C. (Livorno, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Georgi Kirov

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket CHRISTIANI — EU-varemærke nr. 13 498 381

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. januar 2023 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 835/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 23. marts 2023 — Polen mod Europa-Kommissionen

(Sag T-156/23)

(2023/C 173/47)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna og S. Żyrek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse, der er indeholdt i skrivelse af 13. januar 2023 ⁽¹⁾ vedrørende modregningen af de fordringer i form af daglige tvangsbøder, der blev pålagt ved kendelse afsagt af Domstolens vicepræsident den 27. oktober 2021, Kommissionen mod Polen (C-204/21 R, EU:C:2021:878) for perioden fra den 30. august til den 28. oktober 2022, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat en række anbringender vedrørende tilsidesættelse af artikel 101 og 102 i forordning 2018/1046 ⁽²⁾, sammenholdt med artikel 98 heri, for så vidt som Kommissionen har anvendt proceduren for inddrivelse af fordringerne ved modregning, selv om kendelsen af 27. oktober 2021 pålagde daglige tvangsbøder frem til det tidspunkt, hvor kendelse afsagt af Domstolens vicepræsident den 14. juli 2021, Kommissionen mod Polen (C-204/21 R, EU:C:2021:593) blev gennemført, og selv om de bestemmelser, som ifølge denne kendelse ikke længere måtte anvendes, ikke længere fandt anvendelse fra den 15. juli 2022.

⁽¹⁾ Skrivelse fra Europa-Kommissionen af 13.1.2023, ref. ARES(2023)240070.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

Sag anlagt den 24. marts 2023 — Kneipp mod EUIPO — Patou (Joyful by nature)**(Sag T-157/23)**

(2023/C 173/48)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Kneipp GmbH (Würzburg, Tyskland) (ved advokat M. Pejman)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Jean Patou (Paris, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Kneipp GmbH*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Joyful by nature — registreringsansøgning nr. 18 159 946*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 19. januar 2023 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 532/2022-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som sagsøgerens klage over afslaget på ansøgningen for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 4, 35 og 44 herved blev afslået.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag og i forbindelse med indsigelsessagen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 24. marts 2023 — VO mod Kommissionen**(Sag T-160/23)**

(2023/C 173/49)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* VO (ved advokat É. Boigelot)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelsen af 20. maj 2022 meddelt samme dag via Ares(2022)3814828 [fortroligt] ⁽¹⁾, hvorefter Kommissionen, i sin egenskab af ansættelsesmyndighed, besluttede at degradere sagsøgeren fra lønklasse AST2/3 til lønklasse AST1/3 med virkning fra den første dag i måneden efter denne afgørelse, dvs. fra den 1. juni 2022, annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for økonomisk skade, med forbehold for en forhøjelse eller en nedsættelse under sagen, med et beløb på 533,88 EUR svarende til forskellen mellem sagsøgerens løn og de fordele, som sagsøgeren havde i kraft af sin lønklasse AST2/3, og de fordele, som faktisk blev modtaget som følge af den anfægtede degradering.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for ikke-økonomisk skade og for skade på sagsøgerens omdømme, med forbehold for en forhøjelse eller en nedsættelse under sagen, med et beløb på 10 000 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 51 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og de interne bestemmelser vedtaget til gennemførelse heraf, bl.a. Kommissionens afgørelse C(2019) 6855 af 4. oktober 2019 om procedurer ved utilstrækkelig faglig indsats og navnlig artikel 4 til 7 heri, og om erstatning af Kommissionens beslutning C(2004) 1597/7 af 28. april 2004 om opretholdelse af faglige standarder.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af det princip, der pålægger forvaltningen kun at træffe afgørelse på basis af lovlige grunde, dvs. grunde, der er relevante og ikke behæftede med åbenbart urigtige faktiske eller retlige skøn, samt af forpligtelsen til at give en korrekt og passende begrundelse.
3. Tredje anbringende, for det første om tilsidesættelse af omsorgsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om god forvaltning og ligebehandlingsprincippet og for det andet om magtmisbrug og magtfordrejning.

(¹) Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 25. marts 2023 — Schönegger Käse-Alm mod EUIPO — Jumpseat3D plus Germany (Rebell)

(Sag T-161/23)

(2023/C 173/50)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Schönegger Käse-Alm GmbH (Prem, Tyskland) (ved advokat M.-C. Seiler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jumpseat3D plus Germany GmbH (Berlin, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Schönegger Käse-Alm GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Rebell — EU-varemærke nr. 2 810 950

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. januar 2023 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 295/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som EU-varemærke nr. 2 810 950, *Rebell*, herved erklæres fortabt for varerne »mejeriprodukter, særlig smør, smørtilberedninger, smørfedt, smørolie, kvark, retter med kvark, mælkeprodukter, tørmælksprodukter, diætetiske levnedsmidler fremstillet med brug af mælk og mejeriprodukter« i klasse 29.
- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved blev pålagt at betale omkostningerne i forbindelse med klagesagen.
- EUIPO og Jumpseat 3D plus Germany GmbH, såfremt dette selskab intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), og artikel 58, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 21, stk. 1, litra e), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), og artikel 58, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med denne forordnings artikel 94, stk. 1, andet punktum
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), og artikel 58, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 19, stk. 1, fjerde punktum, og artikel 10, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625.

Sag anlagt den 27. marts 2023 — Sengül Ayhan mod EUIPO — Pegase (Rock Creek)**(Sag T-162/23)**

(2023/C 173/51)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Sengül Ayhan eK (Essen, Tyskland) (ved advokat M. Boden)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Pegase SAS (Saint-Malo, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Sengül Ayhan eK*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Rock Creek — registreringsansøgning nr. 18 352 299*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 10. januar 2023 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1237/2022-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse og afgørelsen truffet den 12. maj 2022 af indsigelsesafdelingen annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. marts 2023 — Dekoback mod EUIPO — DecoPac (DECOPAC)**(Sag T-166/23)**

(2023/C 173/52)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Dekoback GmbH (Helmstadt-Bargen, Tyskland) (ved advokat V. von Moers)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DecoPac, Inc. (Anoka, Minnesota, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: DecoPac, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærke DECOPAC — EU-ordmærke nr. 160 747

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. januar 2023 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 754/2022-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Varemærke nr. 160 747, DECOPAC, tilhørende den anden part i sagen, DecoPac, Inc., erklæres fuldstændigt ugyldigt.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 52 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. marts 2023 — RT France mod Rådet**(Sag T-169/23)**

(2023/C 173/53)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: RT France (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokat E. Piwnica)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse (FUSP) 2023/191 af 27. januar 2023 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne med alle de heraf følgende retsvirkninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat den ytringsfrihed, som er sikret ved artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat den frihed til at oprette og drive egen virksomhed, der er beskyttet ved artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat princippet om ikke-forskelsbehandling, som følger af artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 30. marts 2023 — VR mod Parlamentet

(Sag T-171/23)

(2023/C 173/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: VR (ved advokaterne L. Levi og P. Baudoux)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

Som følge heraf

- annulleres afgørelsen af 9. juni 2022, hvorved sagsøgeren blev underrettet om, at dennes kontrakt blev opsagt, og, om nødvendigt, afgørelsen af 20. december 2022, hvorved sagsøgeren blev meddelt afslag på sin klage over afgørelsen af 9. juni 2022.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte tab.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår de grunde, som afgørelsen er baseret på, og om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
  2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, nærmere bestemt retten til at blive hørt, begrundelsespligten, overholdelse af princippet om upartiskhed i forvaltningen og pligten til at udvise omhu.
  3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.
-

Rettens kendelse af 20. marts 2023 — ZK mod Kommissionen**(Sag T-627/18)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/55)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 4 af 7.1.2019.

Rettens kendelse af 17. marts 2023 — NV mod EIB**(Sag T-16/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/56)

Processprog: fransk

Formanden for Tiende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.2.2022.

Rettens kendelse af 16. marts 2023 — Ilunga Luyoyo mod Rådet**(Sag T-97/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/57)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 4.4.2022.

Rettens kendelse af 17. marts 2023 — NV mod EIB**(Sag T-447/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/58)

Processprog: fransk

Formanden for Tiende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 19.9.2022.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA